



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliorvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Ephesini Concilii Generalis Pars I. Et II. Sub Cælestino papa I. anno
CCCCXXI.

Parisiis, 1644

Ioannis episcopi Constantinopoleos, de diuina generatione.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15062

ANNO CHRISTI 431.

ἀνεγέρη. ὁ ποιητὴς τῶν ὅλων, ὁ παρὰ πάντων κτίσεως ὁρατὸν τε καὶ ἀορατῶν, μόνῳ πατρὶ καὶ πνεύματι σιῶν πατρῶν ἀθάνατος, σημερον ἰδοὺ ἡμῖν ἐκ πατρῶν γεννηθῆναι, χεῖρας πάντων ἀμώρπιας, ἀλλὰ ἀνθρώπου, ἢ τοῦ ἀνθρώπου.

Ammonis episcopi Adri-
noupoleos.

ΕΦΗ ΓΑΡ ΠΟΥ ΚΑΙ ΑΥΤΟΣ ΠΕΡΙ ΤῆΣ
ΘΕΟΥ ΛΟΓΟΥ.

EI ἡ αὐτὸς θεὸς πλὴν φύσιν ὑπαρ-
χων, ὡς τῆς θεῆς μονογενῆς υἱός, ἐν
πρωτογένειᾳ τῆς ἀρχῆς μορφῆς ἡνίομε-
νος, καὶ πρωτότοκος υἱὸς τῆς ἀρχῆς πατρῶ-
ν κληθῆναι καὶ ἀξιώσασαι, ἀνὴρ πλὴν ἑαυ-
τοῦ ὑπὲρ πάντων δέδωκε. παρὰ πάντων
καὶ ἡ φύσις ἡδὴ μὲν ἐδέξατο τὸ ἀσέβη-
τον, ἢ παρὰ πάντων οἱ ἀσεβεῖς, λέγοντες
γεννηθῆναι ἐκ πατρὸς τῆς θεοτόκου Μαρίας
καὶ τὸ νόμον τότε παρὰ πάντων γεννηθῆναι
ἐκ πατρὸς τῆς θεοτόκου Μαρίας.

Ioannis episcopi Constans-
tinopleos, περὶ τῆς θεῆς
γεννήσεως.

Φησὶ ἡ περὶ τῆς ἀρχῆς πατρῶν.

ANTI ἡ ἡλίου, φησὶ, ἡ ἡλίου
τῆς δικαιοσύνης ἀπειρηγῆ-
ται χωρήσασα. καὶ μὴ ζήτησης πῶς
ὅπου γὰρ βούλεται θεός, γίνεται φύ-
σεως πατρῶν. ἢ βούλησεν γὰρ, ἢ δυνήσθη,
καὶ πάλιν, ἔσωσε. σιῶν ὁμοίαν πάντα
θεῶν. σημερον ὁ ὢν πικτεται, καὶ ὁ ὢν
γίνεται ὁ παρὰ ἐκ τῆς. ὢν γὰρ θεός, γί-
νεται ἄνθρωπος, ἐκ ἑκαστῆς τῆς εἶναι
θεός. οὔτε γὰρ κατ' ἑκαστὴν θεότητος
γένονεν ἄνθρωπος, οὔτε κατ' ἑκαστὴν
πλὴν ἐκ ἀνθρώπου γέγονε θεός. ἀλλὰ

Concil. Tom. 5.

fex, qui ante omnem creaturam
tam visibilem quam inuisibilem
foli Patri & Spiritui sancto coexi-
stebat immortalis, ecce is citra
vllum peccatum, vllamque ho-
minis aut viri operam, hodie no-
bis ex Virgine nascitur.

Ammonis episcopi Adria-
nopleos.

Sic enim ipse ait de Deo Verbo.

QUOD si is, qui Deus secun-
dum naturam est, utpote v-
nigenitus Dei Filius, seruili for-
ma assumpta, sacræque Virginis
primogenitus appellari non de-
dignatus, semetipsum redem-
ptionem pro omnibus tradidit.
Addit præterea: Clare patet, in
quantam impietatem prolaban-
tur Ariani, qui Deiparam Ma-
riam iis sacrificiis, quæ pro puer-
peris ex lege offerri mos erat,
opus habuisse asserunt.

Ioannis episcopi Constans-
tinopleos, de diuina
generatione.

Dicit autem de sancta Virgine.

LO C O solis, ait, incircum-
scripte iustitiæ solem com-
plexa fuit. neque hic quæsieris
quomodo hoc factum sit, aut fie-
ri potuerit. Vbi enim Deus vult,
ibi naturæ ordo cedit. Voluit, po-
tuit, descendit, saluauit. omnia
Dei nutum sequuntur. Hodie
qui est, gignitur; & rursus qui
est, fit id quod non erat: nam cum
Deus esset, fit homo; ab ea tamen
quam habebat deitate non exci-
dit; nec cum deitatis iactura fa-
ctus est homo, neque rursus per
succedentia incrementa ex homi-

Q ij

ne factus est Deus ; sed Verbum existens, natura propria ob sui impatibilitatem manente indemutata, factum est caro. Adiungit demum: Qui in folio sublimi præcelsoque confidet, is in prælepio ponitur : qui impalpabilis, simplex, ac incorporeus est, humanis manibus contrectatur : qui peccatorum vincula difrumpit, fasciis constringitur.

λόγος ὢν διὰ τὸ ἀπαθείς, σαρκὲς ἐγένετο, ἀμεταβλήτου μέρους τῆς φύσεως. καὶ προσεπάγη τοῖς οὐρανῶν ὑψηλοῦ καὶ ἐπιρρυμένου καθήμερος, ἐν φάτῃ πῆδεται ὁ ἀναφής, καὶ ἀπλοῖς, καὶ ἀσωμάτος, χερσὶν ἀθεοπίναις εἰλόσεται ὁ τὰ τῆς ἀμύπιας διασπῶν δεσμά, σαργανοῖς ἐμπλέκεται.

ANNO CHRISTI 431

Seueriani episcopi.

Σεβηλαροῦ Ἐπισκόπου.

QVANDOQV IDEM Verbum quod superne arcana quadam inexplicabilique, ac incomprehensa ratione ex Deo Patre ab omni æternitate nascitur, id ipsum inferne ex Virgine Maria in tempore generatur; quo hi nimirum, qui nati erant inferne, ex Deo renascantur denuo superne.

ΟΓΑΡ Ἰουνηθεὺς ἀνωθεν ἐκ πατρὸς λόγος, ἀτοκότητος, ἀφράσεως, ἀκαταλήπτως, αἰδίως, ὁ αὐτὸς ἐν χρόνῳ Ἰουνηθῆται κατωθεν ἐκ πατρὸς Μαρίας ἵνα ὁ πατρὸς Ἰουνηθέντες κατωθεν, ἀνωθεν Ἰουνηθῶσιν ἐκ δούτερας, τουτίσσι θεοῦ.

Vitalii episcopi, ex sermone de fide.

Οὐιταλίου Ἐπισκόπου, ἐκ τῆς περὶ πίστεως λόγου.

CREDIMVS adhæc, quod quidem ad saluatoris nostri dispensationem secundum carnem attinet, incarnationem, Dei Verbo immutabili inconuertibilique permanente, ad humanæ naturæ instaurationem factam esse. Nam cum illud secundum æternam ex Deo Patre originem verus Dei Filius sit, secundum eam quæ est ex Virgine factum est Filius hominis. Estq; vnus & idem secundum diuinitatē Filius perfectus, & Patri confubstantialis; & idem rursum secundum generationem ex Virgine perfectus homo, eiusdem cum ceteris hominibus essentia secundum carnem. Si quis autem dixerit Christi corpus e cælo deportatum esse, aut carnem quam habet, Deo confubstantia-

ΕΤΙ δὲ καὶ περὶ τῆς κτὶ σαρκῆς οἰκονομίας τῆς σωτήρος πτωλομῆν, ὅτι ἀαλλοιώτου καὶ ἀτρέπτου μέρους τῆς θεοῦ λόγου, πτω σαρκωσιν γεννηθῆται πρὸς αἰακαίνισιν ἀθεοπότητος. ἵος γὰρ ὢν ἀληθῶς θεοῦ κτὶ πτω αἰδίον ἐκ θεοῦ Ἰουνηθῆσιν, γέρονε καὶ ἵος ἀθεοπότητος κτὶ πτω ἐκ πατρὸς Μαρίας Ἰουνηθῆσιν. καὶ ἐστὶν εἷς καὶ ὁ αὐτὸς τέλει θεοῦ κτὶ πτω θεότης, καὶ ὁμοούσιος τῷ πατρί καὶ τέλειος ἀθεοπότητος ὁ αὐτὸς κτὶ πτω ἐκ πατρὸς Μαρίας Ἰουνηθῆσιν, καὶ ὁμοούσιος ἀθεοπότητος κτὶ πτω σαρκῆς. εἷς δὲ ὁμοούσιος λέγει σῶμα ἔχον Χρῆσθ, ἢ ὁμοούσιον τῷ θεῷ κτὶ πτω σαρκῆς,

ANNO
 CHRISTI
 431.

ἔσω ἀνάθεμα. εἰ τις μὴ ὁμολογῆι ἢ
 τῆ κελεύου σαρκὰ ἐκ τῆς ἀγίας παρ-
 ρένου, καὶ ἀνεσθόποις ὁμοούσιον, ἔσω
 ἀνάθεμα. εἰ τις ὡς κύριον ἡμῶν καὶ
 σωτήρα, ὅτι ἐκ πνεύματος ἁγίου
 καὶ Μαρίας τῆς παρρένου γυνηθέν-
 τα καὶ σαρκὰ, ἀψυχῶ λέγει, ἢ
 ἀαισθητον, ἢ ἀλογον, ἢ ἀνόητον, ἔσω
 ἀνάθεμα. εἰ τις πολυὰ λέγει ὅτι
 Χριστὸν θεοτικῶ πεποιημένον, καὶ μὴ
 σαρκί, ὡς γὰρ ἄπειται, ἔσω ἀνάθε-
 μα. εἰ τις διαιρεῖ καὶ χωρίζει ὡς κύ-
 ριον ἡμῶν καὶ σωτήρα, καὶ λέγει ἕτερον
 μὲν εἶναι τὸν θεὸν λόγον, ἕτερον τὸ
 ἀναληφθέντα ἀνεσθόπον, καὶ μὴ ὁμο-
 λογῆι ἕνα καὶ τὸ αὐτὸν, ἔσω ἀνάθεμα.

Θεοφίλου ἐπισκόπου, ἐκ τῆς παρρ-
 ρωνηλικῆς λέγου παρρὸς τῶν φρο-
 νουῦντων τὰ Ωελιθίου.

Εφη δὲ οὕτως παρρὸς Χριστοῦ.

IΝΑ μὴ εὐλόγω μόνον, ἀλλὰ καὶ
 ἐν δυνάμει θεός ἀληθινός ὁ φα-
 νείσθαι πισθῆται, τῆ τῆ δρωμέ-
 νων μεγαλοουργία τῶν παρρὸς αὐτῆ δη-
 λῶν ἀσφάλειαν. πλήρης μὲν ὢν
 θεός, * αὐτοτελεῶς δὲ ἐνανθεσθη-
 σαι, καὶ μηδὲν ἀνθεσθησίας ὁμοιω-
 σεως καταλείψας ἐκτός, πλὴν μό-
 νης τῆς ἀνοσίτου κακίας. καὶ βρέφος
 γὰρ γνόμνος, Εμμανουὴλ ὡμολο-
 γῆτο, μάγων παρρὸς αὐτῶν ἰόντων,
 καὶ τῶν παρρὸς κωεῖν ἐκ θεὸν εἶναι ὅτι φα-
 νέντα βοῶντων ὅτι καὶ σαρκὶ σαυρού-
 μνος, ἡλίου σωέσελλεν ἀκίνας, καὶ
 τῶ ξένου θαύματι τῶν οἰκείων παρρ-
 φίλων θεότητα, οὐδαμοῦ σκορ-
 πίσας ἑαυτὸν, ἢ διαλύσας εἰς σωτῆ-
 ρας δύο. ἀλλὰ ἐκ πῶς μαθηταῖς ἐλε-
 διυίσσε, aut in duos saluatores disseuissse comperitur.

* ἀνοπι-
 λός
 Germ.

lem esse, anathema fit. Si quis ne-
 gauerit Domini carnem ex sacra
 Virgine sumptam esse, aut homi-
 nibus consubstantialem esse, ana-
 thema fit. Si quis dixerit Domi-
 num ac saluatorem nostrum, qui
 ex Spiritu sancto & Maria Virgi-
 ne secundum carnem natus est,
 anima aut mente, aut ratione, aut
 sensu destitutum esse, anathema
 fit. Si quis audeat dicere Christum
 deitate passum, & non carne, vt
 scriptum est, fit anathema. Si
 quis Dominum ac saluatorem no-
 strum in duos diuellit, & alterum
 quidem Filium Verbum Dei ap-
 pellat, alterum vero hominem af-
 sumptum, neq; confitetur vnum
 & eundem, anathema fit.

Theophili episcopi, ex fer-
 mone inscripto ad eos qui
 cum Origene sentirent.

Sic autem dicit de Christo.

CETERVM ne is qui apparuit
 solo verbo, sed virtute quo-
 que verus Deus esse crederetur,
 ipse operum magnificentia cer-
 tissimum diuinitatis suae indicium
 fecit. Perfectus itaque Deus cum
 esset, factus est voluntate sua ho-
 mo; neque quidquam omnino,
 quod humanæ naturæ cognatum
 esset, præter vnam impiam mali-
 tiam, reliquit: nam etsi infans, Em-
 manuel tamē esse agnoscebatur.
 Constat namque magos qui ad il-
 lum venerunt, eum ipsum qui ap-
 paruerat, adoratione sua vt Deū
 agnouisse. Sic quoq; licet secun-
 dum carnem in crucem ageretur,
 foliis tamen radios reprimebat,
 nouoque miraculo diuinitatem
 suam orbi terrarum patefacie-
 bat. Nusquam autem aut seipsum
 disseuissse comperitur. Quin eiuf-

Quij